

Danilo Gorinšek :

Otrok poje.

Kaj bo ta ptička, ta ptička med cveti! Kot mamica moja ne zna mi zapeti?	Kaj bo ta zemski krog, ves že poznan je! A mamice moje srcé je brezdanje.
---	--

Kaj bodo zvezdice zlate, brez broja! Li gleda katera kot mamica moja?	O mamica, mamica, dragica moja, li res, da otrok jaz vsa sreča sem tvoja?
--	--

Maksimov :

Pust.

Sred pólja smo se zbrali,
 da pusta bi sežgali,
 grdobo to rogato,
 vso črno in kosmato.
 Preveč je rogovilil,
 med pametne je silil,
 uganjal je norosti —
 teh zmed je zdaj zadosti!

Za delo svoje noro
 prejel bo zdaj pokoro,
 da moral bo zgoreti —!
 Ta plamen naj razsveti
 vse tiste nore glave,
 ki pusta so častili
 in sámi šeme bili
 brez vsake misli zdrave.